№1 Лютий 2015

Шкільне містечко

Увага!!!

Запрошуємо дітей 5-6 річного року до «Школи майбутнього першокласника»

Кожного четверга з 15.30 до 16.30.

З історії школи.

15 травня 1907 вважається днем заснування селища Липовий Гай. Прекрасний ліс з дивовижним запахом напоєне ароматом лип, величні вікові дуби, найчистіша річка, ставок, який харчувався цілющими ключами кришталевої води. Навколо нього пляж. І все це дбайливо вкривається деревами, схиляються гілки в блакитну прозору воду. Змінювалися покоління, з'являлися нові мешканці. Селище стало іншим. Куди веде ця, вимощена бруківкою, дорога? До школи № 76. Зайдемо? Вона заснована в 1937 році, до 1953 року була жіночою. Харків захоплений фашистами ... Приміщення школи німці зайняли під конюшню. 1943 рік. Харків звільнений! Початок навчального року. А школа розбита. Вікон немає, столів, парт, стільців, класних дощок - нічого немає. Кожен учень приніс з дому стілець, табуретку, клишоногий стіл поставили замість парт. У кожному класі цеглою заклали два вікна, а одне засклили маленькими осколками скла. Підручників немає, писали на старих газетах, прямо по надрукованому тексту. Від холоду у хлопців замерзали чорнило і мерзли руки, але всі вчилися, старалися. Кожному давали по маленькому шматочку хліба та ложці цукру. На честь визволення рідного міста учні та вчителі разом з першим директором Ланшіной Олександрою Юхимівною посадили сад біля школи. Йдемо по школі далі. Кабінет математики № 6 на першому поверсі. Зайшли? Парти, дошка, крейда. Учні, затуливши носи в зошити, старанно вирішують завдання. Розкриємо вам невеличкий секрет: в 1946 році це була квартира директора школи Кушнір буми Давидівни. Невеликі дві кімнати, крихітна кухня, а вхід - з боку шкільного двору. Маленьке ганок, повиті диким виноградом. Біля його ступенів грали двоє дітей буми Давидівни. Її серце завжди було відкрито назустріч дітям. Сувора, дисциплінована, вона вміла любити школу і дітей так, що вони стали частиною її життя. Її учні досі згадують 1947. У багатьох батьки загинули на фронті. Холодно, одягнені погано: солдатські шинелі, черевики, бабусині кофти. Буму Давидівна зуміла дістати парашутний шовк і зробити бантики для всіх дівчат школи. На перерві було гамірно і весело. Шкільне дзеркало посміхалося разом з усіма. Ці білі бантики, це шовкове диво! Шматочок щастя, яке змогла подарувати дітям чудовий педагог Кушнір Буму Давидівна.

Літературна скарбничка

Енергозбереження

Енергії багато в цьому світі,
Вона навколо Землю обертає
Її ми відчуваємо щомиті:
У блискавках, дощах і зорепадах.

Її дарує сонечко щоранку,
Енергія сховалася у хвилях,
Нічний ліхтарик світить нам на ґанку,
Хвилює вітер зелень трав на нивах.

Енергія в моєму телефоні,
Без неї він не зможе працювати.
Вночі солдатам світить на кордоні
Ліхтар, який потрібно заряджати.

Людина так багато щодня робить,
Енергії припаси витрачає.
Але учені впевнено доводять,
Енергії, на жаль, не вистачає.

А я замислююся, хочу зберегти,
Без неї вже життя не уявляю,
Надійний спосіб хочу віднайти,
Її збереженню увагу приділяю.

Бо лише так можливо зупинити
Ресурсів цінних всіх невпинну втрату
Які природа хоче відновити
Й в припасах якнайбільше знову мати.

Я хочу зберегти тепло узимку
В будинку, щоб зима жила надворі.
На вікнах позаклеюю щілинки,
Морози не зайдуть сюди суворі.

Якщо кудись виходжу із кімнати
І йду у інше місце в своїх справах,
Я буду спершу світло вимикати,
Щоб потім не забути це в забавах.

Повинні про це думати постійно,
Енергії на всіх не вистачає
Щоб не користувалися подвійно —
Лиш економія припаси постачає!

Гаврилова Анастасія 9-А клас

Шановне панство, запрошуємо на святкування Масляної!

Бажаєте скуштувати смачних млинців?
Давно не бачилися зі старими друзями?
До смаку жарти і сміх, веселі пісні й гучні гуляння?
Приходьте до нас на веселий ярмарок з друзями та сім'ями!
Відсвяткуємо Масляну разом на славу та з розмахом!
Вас чекає:
- анімаційне театралізоване дійство;
- конкурси и змагання, виступ команди КВН;
- майстер-класи, смачні рум'яні млинці;
- духмяна каша та гарячій чай;
- підпалення опудало Масляної;
- несподівані сюрпризи;
А так само незабутні враження, заряд бадьорості і гарного настрою!
До зустрічі 22 лютого об 11.00 на Победе
(кінцевій зупинці маршрутного автобуса №220)

Разом веселіше!

Напередодні свята Всіх закоханих 13 лютого, 50 учнів нашої школи були запрошені на каток на головну площу міста. Діти чудово провели час разом, отримали заряд бадьорості, здоров'я і відмінного настрою! Велике спасибі всім організаторам, які подарували нам такий прекрасний сюрприз.

Це цікаво!

Чому жителів Німеччини називають німцями, а не германцями?

843 року в місті Вердені три онуки Карла Великого підписали договір про розділ Франкської імперії. На її місці поставили нові держави. Одна з них, Східно-Франкська, згодом стала Німеччиною. У 10 ст. Східно-Франське королівство стало називатися Тевтонським, взявши за назву найменування одного з давньогерманських племен. Власне, назва «Німеччина», по-німецьки Deutschland, також походить від спотвореної назви стародавнього племені «тевтони». «Германцями» ж давні римляни називали варварські племена, що живуть на схід від Рейну. Саме ці племена подолали Західну римську імперію. А 962 року німецькі землі приєднаними територіями Оттон 1 проголошує Священною Римською імперією німецької нації. Німеччиною державу почали називати її східні сусіди-словяни. Стародавні грека та римляни, які сприймала чужоземну мову як незрозуміле буркотіння («вар-вар-вар»), всіх іноземців називали варварами. Точно так само слов'яни ставилися до іноземців. Ні думку деяких учених, «немъ» - німий, тобто людина, що не спроможна висловлюватися зрозуміло. «Німцями» на Русі називали вихідців із західної Європи, і тому все європейське називалося «німецьким»: «німецька сукня», «німецька слобода», «німецька звичаї». Інші вважають, що назва народу «німці» походить від кельтської назви племені німіти (Nemetes), але так їх називали ті самі слов'яни. Ось і виходить, що так чи інакше, саме слов'яни назвали німців німцями.

Ми пам'ятаємо!

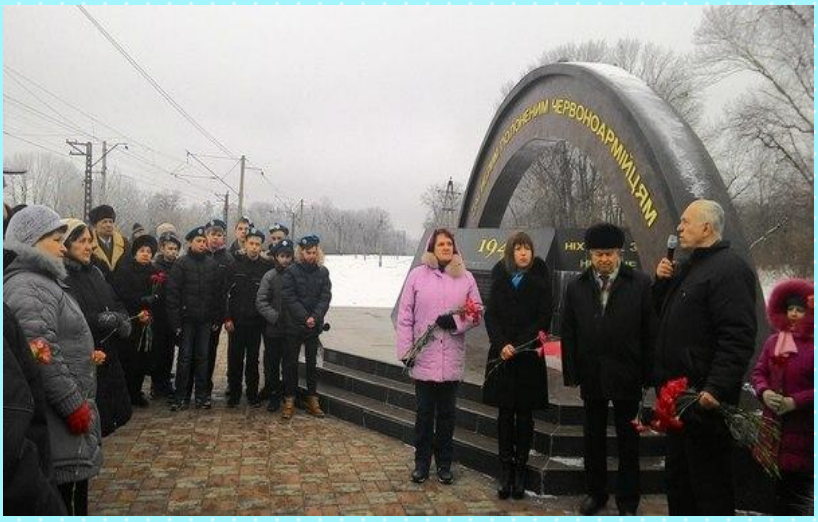

14 лютого 2015 юні миротворці Жовтневого району шкіл 76 і 79 зустрілися з ветеранами Великої Вітчизняної Війни та вшанували пам'ять героїв, які, зневажаючи смерть, зупинили фашистську нечисть ціною власного життя в лютому далекого 1943 року. Це потрібно пам'ятати не мертвим, це потрібно живим! На залізничному переїзді в районі селища Карачевка розташований пам'ятник спалених заживо червоноармійцями.

Напередодні першого визволення Харкова, в лютому 1943-го, коли солдати Воронезького фронту вже охопили місто півкільцем, Вермахт почав готувати шляхи відступу. На розчищення доріг від заметів німці вигнали місцеве населення і полонених з Холодногірського концтабора. На чотирьох машинах людей вивезли в сторону Мерефи, де вони працювали до темряви. Увечері конвоїри знову загнали їх в машини, і колона попрямувала до Харкова. Але, не доїхавши до міста, повернула до Карачевського переїзду. Там полонених замкнули в залізничній будці, після чого у вікна полетіли гранати, а саму будову німці облили бензином і підпалили. Лише кільком військовополоненим вдалося вибратися з цього пекла, вони дісталися до житла та розповіли людям про те, що трапилося. Імена загиблих невідомі донині. У 2010 році на цьому місці зусиллями ветеранів Великої Вітчизняної війни за сприяння керівництва Південної залізниці був побудований меморіал загиблим червоноармійцям.

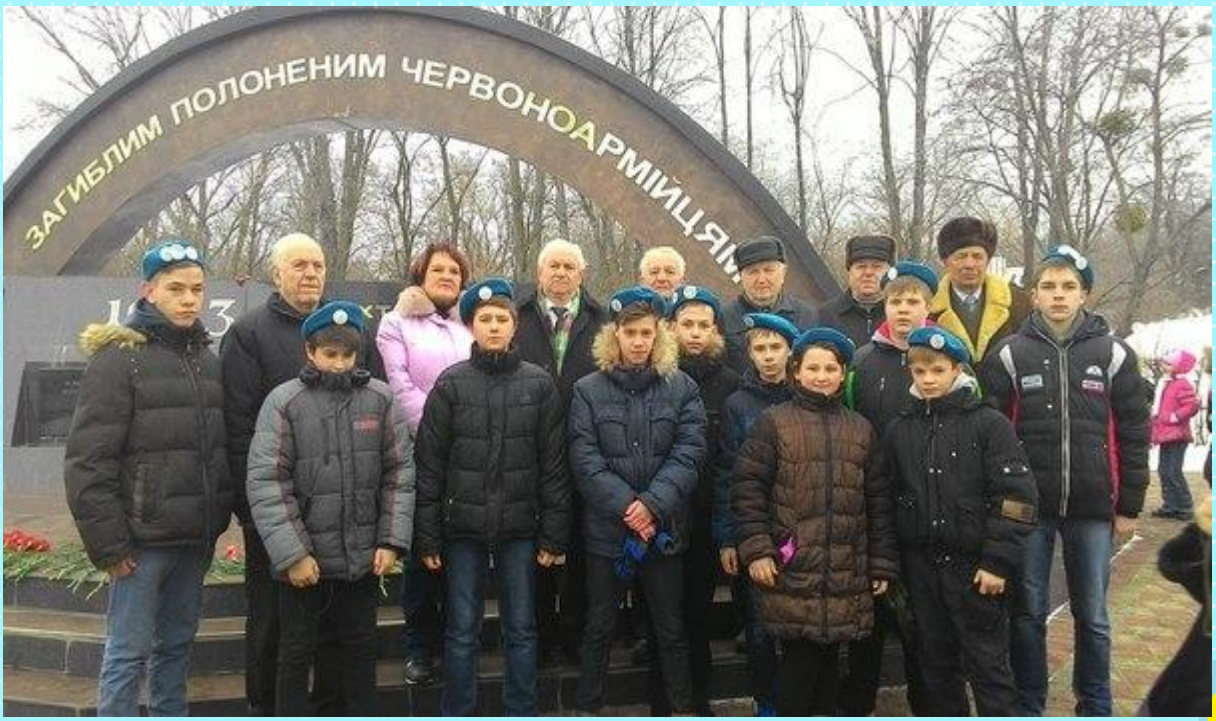

Життя прекрасне!

14 лютого в ТРЦ "Французький Бульвар" команда КВН Жовтневого району "Life is Good" взяла участь у проведенні святкування Деня Святого Валентина. Відмінний настрій і буря позитивних емоцій передалися всім присутнім.

Народна мудрість!

Веселий сміх — здоров'я.

Від великого до смішного — один крок.

Вмій пожартувати, та знай, коли перестати.
За морем тепліш, а в нас веселіш.

На дубові свиня гніздо звила, а вівця прийшла та крашанку знесла.

Газета шкільного прес-центру: « Шкільне містечко»

Координаційний центр: ХЗОШ №76 І-ІІІ ст. ; м. Харків,

Жовтневий район, вул. Герцена 17, тел. 376-21-32.

Індекс: 61071

Редактор випуску: Баранова Марія 9-А клас

Сайт школи: http://www.school76.edu.kh.ua/

4 607009 520018